

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

бульв. Дружби народів, 28, м. Київ, 01103, код ЄДРПОУ 40381452

РІШЕННЯ

. .2017

м. Київ

№

Про затвердження Порядку здійснення моніторингу способу життя суб'єктів декларування

Відповідно до частини першої статті 8, пункту 5 частини першої статті 12, статті 51 Закону України "Про запобігання корупції", Національне агентство з питань запобігання корупції

ВИРІШИЛО:

1. Затвердити Порядок здійснення моніторингу способу життя суб'єктів декларування.
2. Департаменту фінансового контролю та моніторингу способу життя подати в установленому порядку це рішення на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.
3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на заступника Голови Національного агентства з питань запобігання корупції Радецького Р.С.
4. Це рішення набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Голова

Н. Корчак

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення Національного агентства
з питань запобігання корупції
_____ 2017 року №

Порядок здійснення моніторингу способу життя суб'єктів декларування

I. Загальні положення

1. Цей Порядок визначає механізм здійснення Національним агентством з питань запобігання корупції (далі – Національне агентство) відповідно до статті 51 Закону України «Про запобігання корупції» (далі – Закон) вибіркового моніторингу способу життя суб'єктів декларування з метою встановлення відповідності їх рівня життя наявним у них та членів їх сім'ї майну і одержаним ними доходам згідно з декларацією особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – декларація), що подається відповідно до Закону (далі – Моніторинг).

2. У цьому Порядку терміни вживаються у такому значенні:

Вибірковий моніторинг способу життя суб'єкта декларування - це захід здійснення фінансового контролю, передбачений статтею 51 Закону, який полягає у перевірці відповідності (зіставленні) рівня життя такого суб'єкта декларування наявним у нього та членів його сім'ї майну і одержаним ними доходам згідно з декларацією такого суб'єкта декларування.

Рівень життя суб'єкта декларування – це ступінь розвитку та задоволення потреб, а також споживання товарів, робіт, послуг суб'єктом декларування, виражений у вартості належних йому та/або використовуваних ним та членами його сім'ї об'єктів цивільних прав станом на окремий період часу, зазначених у декларації.

Докази – це будь-які фактичні дані, отримані у передбаченому законодавством порядку, на підставі яких встановлюється наявність чи відсутність

фактів та обставин, що мають значення для прийняття рішення відповідності рівня життя суб'єкта декларування наявним у нього та членів його сім'ї майну і одержаним ними доходам згідно з декларацією такого суб'єкта декларування.

Інші терміни вживаються у значеннях, наведених у Законі та прийнятих відповідно до нього інших нормативно-правових актах.

3. Суб'єктами, щодо яких проводиться Моніторинг відповідно до цього Порядку, є суб'єкти декларування.

4. Моніторинг здійснюється за принципами:

- 1) верховенства права;
- 2) рівності та гарантування прав і законних інтересів усіх суб'єктів декларування;
- 3) об'єктивності, неупередженості та безсторонності рішень та дій Національного агентства, уповноважених ним осіб;
- 4) достовірності й повноти інформації, яку використовує Національне агентство, правомірності одержання та використання такої інформації;
- 5) неприпустимості надмірного втручання у право на недоторканність особистого й сімейного життя суб'єкта декларування, окрім як у межах та у спосіб, що передбачені Законом;
- 6) гарантування права на судовий захист суб'єктів декларування.

Всі передбачені цим порядком заходи Моніторингу повинні відповідати вказаним у цьому пункті принципам.

Вказані у цьому пункті принципи також застосовуються до регулювання відносин Моніторингу в разі:

- 1) відсутності у Законі чи цьому Порядку спеціальних правових норм, що регулюють такі відносини;
- 2) суперечності спеціальних норм щодо регулювання таких відносин між собою;
- 3) можливості різного тлумачення однієї спеціальної норми щодо регулювання таких відносин.

5. Моніторинг не повинен передбачати надмірного втручання у право на недоторканність особистого й сімейного життя суб'єкта декларування. Ступінь такого втручання має відповідати меті Моніторингу, визначеній частиною першою статті 51 Закону.

II. Організація моніторингу способу життя

1. Моніторинг проводиться за рішенням Національного агентства про його проведення (надалі – Рішення про проведення Моніторингу).

Початком здійснення Моніторингу є перший робочий день, наступний за днем прийняття Рішення про проведення моніторингу, про що Національне агентство письмово повідомляє суб'єкта декларування за допомогою програмних засобів Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – Реєстр).

2. Підставами для проведення Моніторингу є інформація, яка:

- 1) надходить від:

фізичних осіб в т.ч. осіб, які надають допомогу щодо запобігання і протидії корупції (викривачів);
 громадських об'єднань, їх членів або уповноважених представників;
 юридичних осіб;
 засобів масової інформації, соціальних мереж та інших відкритих джерел інформації;

правоохоронних органів;

2) стосується конкретного суб'єкта декларування та містить фактичні дані про невідповідність рівня життя суб'єкта декларування наявним у нього та/або членів його сім'ї майну й одержаним ними доходам згідно з декларацією такого суб'єкта декларування, та яка може бути перевірена.

3. Рішення про проведення Моніторингу приймається упродовж 30 календарних днів з дня отримання інформації від суб'єктів, зазначених у підпункті 1 пункту 2 цього розділу.

4. Рішення про проведення Моніторингу повинно містити:

1) інформацію, що відповідність рівня життя суб'єкта декларування наявним у нього та/або членів його сім'ї майну й одержаним ними доходам згідно з декларацією такого суб'єкта декларування не встановлена раніше у передбаченому Законом порядку;

2) підстави, відповідно до яких проводиться Моніторинг.

5. Рішення про проведення Моніторингу може бути оскаржене в судовому порядку.

Оскарження Рішення про проведення Моніторингу не зупиняє його проведення, крім випадків, передбачених законодавством.

6. Національне агентство приймає рішення про відмову у проведенні Моніторингу у строк, визначений пунктом 3 цього розділу, з дня отримання інформації від суб'єктів, зазначених у підпункті 1 пункту 2 цього розділу, у разі, якщо:

1) з отриманої інформації неможливо встановити особу суб'єкта декларування або ідентифікувати конкретну декларацію, або відповідна інформація не містить фактичних даних, що можуть бути перевірені;

2) в отриманій інформації містяться твердження про недостовірність відомостей у декларації без будь-яких пояснень невідповідності таких відомостей дійсності;

3) відповідність дійсності відомостей, щодо недостовірності яких одержано інформацію, встановлено раніше у передбаченому Законом порядку.

Рішення про відмову у проведенні Моніторингу повинно містити обґрунтування підстави такої відмови відповідно до цього пункту.

7. Моніторинг проводить Національне агентство через працівників структурного підрозділу його апарату, діяльність яких пов'язана зі здійсненням такої функції (далі – Підрозділ), визначених у Рішенні про проведення Моніторингу.

8. Моніторинг передбачає такі дії:

- 1) прийняття Національним агентством Рішення про проведення Моніторингу;
- 2) письмове повідомлення Національним агентством суб'єкта декларування про проведення Моніторингу за допомогою програмних засобів Реєстру не пізніше першого робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення;
- 3) збирання, одержання, використання інформації, яка є необхідною для здійснення Моніторингу (далі – Інформація), з використанням джерел інформації, визначених пунктами 8-11 розділу III Порядку проведення контролю та повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, затвердженого рішенням Національного агентства від 10 лютого 2017 року № 56, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 13 лютого 2017 року за № 201/30069 (далі – Порядок контролю);
- 4) здійснення аналізу Інформації шляхом порівняння її з відомостями, зазначеними суб'єктом декларування у декларації;
- 5) Направлення Національним агентством відповідному суб'єкту декларування листа з пропозиціями надати письмові пояснення та/або копії підтвердних документів та розгляд і врахування наданих ним пояснень та/або копій підтвердних документів під час проведення Моніторингу у порядку та на умовах, визначених пунктом 12 розділу III Порядку контролю;
- 6) прийняття Національним агентством Рішення про результати здійснення моніторингу способу життя суб'єкта декларування.

9. При проведенні Моніторингу Національне агентство зобов'язане забезпечити використання лише достовірної інформації, одержаної від суб'єктів господарювання незалежно від форм власності та їх посадових осіб, громадян та їх об'єднань, із засобів масової інформації, мережі Інтернет.

Національне агентство зобов'язане забезпечити охорону та захист інформації, яка була ним зібрана, одержана, використана під час проведення Моніторингу.

У разі неможливості одержання відомостей, необхідних для проведення Моніторингу, протягом граничних строків його проведення, в тому числі у разі надмірної тривалості розгляду судом чи компетентним органом іноземної держави питання про надання Національному агентству відповідної інформації, неможливості внесення Національним агентством плати за отримання відповідної інформації відповідно до законодавства, якщо така плата вимагається для доступу до інформації, тощо, Національне агентство зобов'язане провести Моніторинг за наявними у нього відомостями, про що зазначається у Рішенні про результати здійснення Моніторингу.

10. Якщо за результатами Моніторингу буде встановлено, що різниця між вартістю належних суб'єкту декларування та членам його сім'ї майна та цивільних прав і рівнем його життя становить не більше 50 прожиткових мінімумів станом на окремий період часу, така різниця сама по собі не є доказом невідповідності такого рівня задекларованим ним об'єктам декларування.

11. Моніторинг здійснюється протягом 60 календарних днів, починаючи з наступного робочого дня після дня прийняття рішення Національного агентства про його проведення. У разі необхідності строки здійснення Моніторингу можуть бути продовжені на строк, необхідний для отримання відповідей та/або інформації, але не більше ніж на 30 календарних днів у визначених абзацами другим - четвертим цього пункту Порядку випадках.

Рішення про продовження здійснення Моніторингу може бути прийнято у випадку неотримання відповідей та/або інформації по суті, необхідних для здійснення Моніторингу, у відповідь на запити (листи) Національного агентства до:

- 1) державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання незалежно від форми власності та їх посадових осіб, громадян та їх об'єднань;
- 2) суб'єкта декларування з проханням надати пояснення щодо відомостей, зазначених у декларації.

Перебіг строку здійснення Моніторингу зупиняється у таких випадках:

- 1) звернення до суду з метою отримання інформації стосовно наявності та стану рахунків, операцій за рахунками конкретної юридичної особи або фізичної особи, фізичної особи – підприємця;

- 2) направлення запиту на отримання від державних та інших органів влади іноземних держав інформації, що необхідна для здійснення Моніторингу.

У зазначених випадках перебіг строку здійснення Моніторингу зупиняється з дня відкриття судом провадження у справі (направлення відповідного запиту) до дня набрання законної сили рішенням суду (отримання відповіді на зазначений запит).

Зупинення перебігу строку Моніторингу можливе в межах строків, визначених абзацом першим цього пункту.

12. У випадках, якщо Моніторинг вже раніше здійснювався відповідно до пункту 1 цього розділу, Національне агентство здійснює Моніторинг згідно з цим Порядком лише в частині нових отриманих відомостей, які не аналізувались та не перевірялись (зіставлялись), у строки, визначені пунктом 11 цього розділу.

III. Результати здійснення Моніторингу

1. За результатами здійснення Моніторингу Національне агентство приймає рішення про результати здійснення моніторингу способу життя суб'єкта декларування (далі – Рішення про результати здійснення моніторингу).

Рішення про результати здійснення моніторингу складається з таких частин:

- 1) вступної частини із зазначенням: дати, номера та місця складання, назви Рішення;

- 2) описової частини із зазначенням: прізвища, імені, по батькові суб'єкта декларування, назви посади та органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування або юридичної особи публічного права, правових підстав проведення Моніторингу, переліку інформації, яка використовувалася під час здійснення Моніторингу;

3) мотивувальної частини із зазначенням: встановлених Національним агентством обставин із посиланням на докази, а також мотивів неврахування окремої інформації, мотивів та положень Закону, якими Національне агентство керувалося при прийнятті Рішення про результати здійснення Моніторингу;

4) резолютивної частини із зазначенням: висновку, до якого дійшло Національне агентство за результатами здійснення Моніторингу, можливості оскарження цього рішення в судовому порядку.

Якщо в результаті Моніторингу було встановлено відповідність рівня життя (у т. ч. з урахуванням відомостей, зазначених у повідомленні про суттєві зміни у майновому стані), то в Рішенні зазначається інформація про:

1) підстави проведення Моніторингу;

2) перелік запитів, що надсилалися для здійснення Моніторингу, у тому числі з метою отримання пояснення суб'єкта декларування;

3) джерела інформації, що була використана під час проведення Моніторингу, у тому числі перелік інформаційних баз даних державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування;

4) висновки за результатами здійснення Моніторингу.

Якщо в результаті здійснення Моніторингу було встановлено невідповідність рівня життя, то в Рішенні про результати здійснення моніторингу додатково наводяться фактичні дані, які підтверджують невідповідність рівня життя суб'єкта декларування, з посиланням на відповідні документи (інформацію), у тому числі пояснення суб'єкта декларування.

Під час здійснення Моніторингу та прийняття Рішення про результати здійснення моніторингу використовуються лише інформація, отримана в законний спосіб.

Про закінчення здійснення Моніторингу Національне агентство письмово повідомляє суб'єкта декларування та надсилає Рішення про результати здійснення моніторингу для ознайомлення. Зазначені дії можуть вчинятися за допомогою програмних засобів Реєстру та засобів поштового зв'язку рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

2. Встановлення невідповідності способу (рівня) життя суб'єкта декларування задекларованим ним майну і доходам за результатами Моніторингу є підставою для проведення повної перевірки його декларації.

3. У разі виявлення за результатами Моніторингу ознак корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією, Національне агентство приймає обґрунтований висновок та направляє такий висновок разом з матеріалами Моніторингу до спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції, з урахуванням положень статті 216 Кримінального процесуального кодексу України.

Заступник керівника Департаменту
фінансового контролю та моніторингу
способу життя

В.В. Сасенко

